

Een pannenkoek hoort erbij

Menig duinwandelaar is van mening dat een uurtje stevig doorstappen moet worden beloond met het verorberen van een pannenkoek. Overal in de duinen is wel een ‘pannenkoekentent’ te vinden. We pikken er twee uit.

FRANS H. MICKLINGHOFF

*De vele paden in Meijndel staat garant voor uren wandelplezier.
Foto: Joost Bouwmeester*

In Meijndel komen jaarlijks ruim een miljoen bezoekers om te wandelen, te joggen, paard te rijden of om simpelweg van de natuur te genieten. Hoewel de pannenkoekenboerderij, soms ook wel ‘theeschenkerij’ genoemd, op Wassenaars grondgebied staat, is het in feite een beetje de huiskamer van Den Haag. Want het grootste deel van de bezoekers komt uit Den Haag. Zo kan men hier zomaar Paul van Vliet, Paul Verhoeven of Joke Bruijs aantreffen. Ooit schoof hier de toenmalige Minister van Buitenlandse Zaken Joseph Luns aan tafel en nu kan het zomaar gebeuren dat iemand van koninklijke bloede binnenloopt. In de weekends is er

nauwelijks nog een parkeerplaats te vinden. Velen komen dan ook op de fiets en een enkeling te paard, om zich na een duinwandeling te nestelen rond de open haard, waarin het houtvuur driftig knettert. Cees-Jan Bouman (1950) loopt hier al sinds 1971 rond. Hij stamt uit een echt ‘horecageslacht’. “Mijn opa was directeur van ‘t Gouden Hooft in Den Haag en mijn vader zwaaide de scepter in het Cornerhouse aan de Laan van Meerdervoort. Ik verzeilde al vroeg in de horeca, had op jonge leeftijd een koffie- en broodjeszaak in Den Haag en heb als steward gevaren op de SS Rotterdam. Tot we hoorden dat pachter Rodenburg wilde stoppen met de theeschenkerij in Meijndel. We hebben toen de pacht van DWL (Duin Water Leidingmaatschappij) gekregen; DWL werd DZH en heet nu Dunea”.

Dorpspompoproer

In 2005 lanceert Dunea wilde plannen voor deze horecagelegenheid. Sommige zaken in Meijndel moeten beter geregeld worden. De oude boerderij uit 1840 moet weer één geheel gaan vormen met de nog bestaande wallen en akkertjes en het danig vervallen pand van de ‘theeschenkerij’ moet vervangen worden door een modern gebouw met veel glas en staal. Edoch, er ontstaat een keurig dorpspompoproer tegen deze plannen. Zelfs in de Wassenaarse gemeenteraad wordt driftig gediscussieerd over het behoud van dit ‘cultuurmonument’. Een heuse Vereniging tot Behoud van het bestaande pannenkoekenrestaurant wordt opgericht. Binnen de kortste tijd worden 30.000 handtekeningen verzameld. De ‘strijd om behoud van...’ wordt dan ook succesvol gestreden. Met als resultaat wél een geheel nieuw gebouw op dezelfde plaats, maar in dezelfde stijl en met dezelfde sfeer. Dus met die beroemde open haard met ‘loungebanken’ in het midden en eenvoudige blankhouten

*Een pannenkoek hoort erbij.
Foto: Joost Bouwmeester*

tafels en stoelen er omheen. Is er dan echt niets veranderd? Jawel! Werd men vroeger ‘bediend’, tegenwoordig is het zelfbediening. En de zware gietijzeren pan waarin de pannenkoeken werden gebakken is vervangen door een 10-pits pannenkoekbakautomaat. Om de vraag bij te houden zal deze binnenkort vervangen worden door een 18-pits automaat. En de relatie met het duin? Cees-Jan Bouman:

“Het is hier nog steeds wondermooi, ongeacht welk jaargetijde. Ben je hier niet bekend en heb je geen kaart bij je, dan kan je hier nog steeds verdwalen. De andere plannen van Dunea in vallei Meijndel zijn ook geslaagd. Het voorlichtingscentrum ‘de Tapuit’ trekt meer en meer bezoekers. Ja, dit is een wonderschoon duingebied waar altijd wel iets te beleven valt”.

Onder de watertoren

*Langs het fietspad tussen Katwijk en Scheveningen komt menig fietser weer op kracht met een pannenkoek van Onderdewatertoren.
Foto: Joost Bouwmeester*

Van 1 november tot 1 maart is de horecagelegenheid ‘Onder de watertoren’ slechts in de weekends open. Dus de rest van het jaar elke dag. De naam ‘Onder de watertoren’ verwijst duidelijk naar de hoge watertoren van Dunea. Wanneer men vanaf de Alkemadelaan richting deze watertoren loopt, over - hoe kan het anders - de Pompstationsweg, komt men bij dit uiterst modern vormgegeven etablissement uit. De geboren Scheveninger Anthony ten Berge (1976) is hier de gastheer. “Vanaf 1945 stond aan de voet van de watertoren een snackbar waar men patat en schaaftjes kon kopen. Op mooie dagen stond hier ook een haringkar. In 2005 kon ik die snackbar overnemen. Er werd echter vaak ingebroken en dus ging ik aan tafel met Dunea voor een betere, minder inbraakgevoelige vestiging. De plannen waren rond toen in 2009 na een inbraak de zaak in vlammen opging. In samenspraak en in goed overleg met Dunea en

een architect kon dit gebouw in betrekkelijk korte tijd gebouwd worden. Hier komen veel natuurliefhebbers die dit als start- of eindpunt nemen van een fikse duinwandeling. Gasten die hier voor de eerste keer komen, geef ik zo goed als mogelijk informatie. Maar meestal verwijs ik ze naar het dak. Daar heeft Dunea een groot aantal informatiepanelen aangebracht. Ook kan je daar in stalen platen de sporen zien die een fazant of een konijn nalaten in het vochtige duinzand. En kom je in de broedtijd en heb je een verrekijker dan kan je vanaf het terras de torenvalk zien die ieder jaar in de watertoren nestelt. Maar de meeste bezoekers zijn toch meer geïnteresseerd in de pannenkoeken die wij nog ‘met de hand’, dus zonder automaat, bakken. Tja, een goede pannenkoek bakken is een kunst op zich!”.

FRANS MICKLINGHOFF IS JOURNALIST EN TEKSTSCHRIJVER